

Výše hlubin

Hasnou uhlíky dálných hor
krajinu spíná zvonů chór
soumrak zdvihá se nad obzor
noc medvědice vyšla z nor

Zachumlán do její srsti
hledím v temno plné světél
nohy váznou v zemské prsti
duch nakrátko lačně vzletěl

Vidím zvláštním zrakem vidím
hvězdy kosmu nitra svého
očí průhledem se divím
střetu světů Závratného

V prajasu nesmírně bílém
znám a káži zapomenout
co v mrákotách šeptal Vilém
v neblahý slech strážci pout

Taven mezinebním bleskem
nabyv sebetvůrné síly
kalen v dělném lidu českém
držím vytrvalou píli